

קרוב אליך

עבודת ה' ברוח חסידית

סמרטפון
רק עם ואצאפי!

אפשר!! וכדאי!!
מרכז הזמנות ארצי
052-2-129-129

אספקה לכל חלקי הארץ תוך 24 שעות
רח' פינס 9, ירושלים | Zolphone.co.il | זולפון

החל
מ 499 ש"ח

ג'נין מן התורה מנין?

סיפורים ודברי
הספד על הגאון
רבי זלמן נחמיה
גולדברג זצ"ל

צילום: יוסי 2244

והמלך המחופש הגיע
לקראוון דל ורעוע
מעשה (חדש) מביטחון

"תצורה למלאכיך
הקדושים והטהורים
הממונים על החלומות,
להגיד לי בלילה הזאת
בחלום אורת וסימן על
הצלחתי והשגירתי בתורתך
הקדושה... ויורוני בחלום
על הדרך הטוב אשר אלך
בו והמעשה אשר אעשה"
מסע בעקבות כתב יד קדשו
של מרן ה'בן איש חי'

השנה יותר מתמיד

גולשים רק עם
ההגנה של נטספרק

ניהול זמנים

שליטה מלאה,
מותאם אישית

סינון תמונות
בוואטסאפ

לקבלת שבוע חינם כנסו: www.netsparkmobile.com

נטספרק,
הטכנולוגיה המתקדמת בעולם
בתחום סינון תכנים ברשת

משיבת נפש

ההרשמה
בעיצומה
מספר המקומות מוגבל

ללמוד איך התורה משיבת נפש

לוחית סטודיו לעיצוב

**במכון משיבת נפש לומדים תורת הנפש היהודית
ובניית כלים מעשיים מתוך התורה עצמה**
התורות והכלים נלמדים בגישה ייחודית
שפותחה על ידי ר' הראל חצרוני
בהכוונתו של הרב דניאל סטבסקי שליט"א
מתוך מבט מעמיק וניסיון רב בהבנה ובהכוונת נפשות ישראל

התוכנית מתאימה
למטפלות,
ולנשים שרוצות
לעסוק בהכוונה
ולנשים שרוצות
לקבל כלים
להעצמה עצמית

יצירת קשר
מלי 050-7389759

machonmeshivatnefesh@gmail.com
אוי ישראל רח' קרן היסוד 22 ירושלים

יחס אישי

קבוצות מגובשות
אווירה משפחתית
פגישות אישיות עם המרצים

תוכנית תלת שנתית

לימודי בוקר או ערב
שני ערב | 16:30-21:15
רביעי בוקר | 9:30-14:15

משיבת נפש - הכשרה למכוונות רחניות

שיחת חברים

עם מיני יוספי

אנחנו נראו אדוברים כשמתדבר אנו. כשיש אנו פנאי ויש אנו רחבות לב - אז ישנו טוב בלינה ואנחנו לא ממש סלודים טובה - אז אנחנו פנויים לשמור ולשומר אלוהים את החכמה האמיתית וליא לשומר לאחרים כשאנחנו באמת לחיים.

תתעלפו על זה

אטום כלפיי, אבל אפילו הפעם היית אדיב והסכמת לתת". העשיר שמע את כל העניין ואמר לו בחום: "אחי היקר! אתה לא צריך יותר לנסות להכשיל אותי. בעזרת ה' אחלוק אתך את רכושי, ואתן לך תמיכה לך ולביתך שתוכל לחיות עם פרנסה טובה".

שעת מבחן

כשחושבים לעומק על הסיפור הזה, מבינים שבוודאי הבעש"ט לא התכוון לשלוח אותו לנסות ולהכשיל יהודי אחר. כשהוא אמר ליהודי שהאתגר שלו הוא להפיל בפח את העשיר החדש, הוא בעצם רצה ללמד אותו את הלקח שהוא היה אמור להפנים בעצמו. הלימוד שלו, ששייך גם לכל אחד מאתנו וקודם כל אני לוקח אותו לעצמי, הוא היחס הנכון אל הזולת.

לכולנו יש את הצד הזה, שאנחנו נורא אדיבים כשמסתדר לנו. כשיש לנו פנאי ויש לנו רחבות הלב - אם ישנו טוב בלינה ואכלנו לא מזמן סעודה טובה - אז אנחנו פנויים לשמוע ולעזור לזולת. אבל החכמה האמיתית היא לעזור לאחרים כשאנחנו באמת לחוצים. לא משנה למה - יכולות להיות כל מיני סיבות, אם אנחנו באמצע עבודה חשובה או שאנחנו סתם עייפים ורעבים - זאת שעת המבחן. הרצון הכללי להטיב אינו מספיק. דווקא במקומות בהם אנחנו מרגישים שאנחנו לא מסוגלים לעשות זאת, עלינו להתגבר. הבעש"ט שלח את העני לחשוף עוד ממד חדש שהוא לא ידע שקיים בו. ללמוד להיות אדיב ומאיר פנים גם ברגעים הקטנטנים הללו שנראים לפעמים חסרי ערך, אבל דווקא שם טמון סוד הצלחתנו.

שלום חברים! חסידים מספרים שבזמן הבעל שם טוב חי יהודי שהיה גביר חשוב, ובגלל עשירותו נהג ברחבות שהייתה מעורבת גם עם שמץ של גאווה. שנה אחת, כשהוא הגיע לבית הכנסת בערב יום כיפור, הוא חילק לכל המתפללים בבית הכנסת 'א שמעק טאבעק' - כלומר, מעט טבק, מקופסת הטבק ההדורה שלו. בירכתי בית הכנסת ישב יהודי עני שמן הסתם גם לא נראה טוב. אותו עשיר החליט פשוט לדלג עליו, ואפילו כשאותו עני ביקש בפירוש לקבל גם קצת טבק, העשיר התעלם ממנו ועבר הלאה.

התנשאות כזאת יכולה לבוא גם סתם מתוך חוסר מודעות, אלא שבכל אופן היא משקפת חוסר רגישות מתמשך. לצער הלב, הרבה פעמים יש דפוס פעולה שכבר מוטבע אצלנו - להתעלם מאנשים שאנחנו עצמנו לא זקוקים להם. אם זהו אדם שאנחנו זקוקים לו - לקבל ממנו דבר מסוים, או אפילו סתם לקבל ממנו הערכה כלפינו או עצה טובה עבורנו - אז אנחנו מאוד ידידותיים כלפיו. לעומת זאת, אם אנחנו פוגשים אדם שאנחנו לא צריכים ממנו כלום, באופן אינסטינקטיבי אנחנו מתעלמים ממנו. קצת קשה לדבר על הנקודה הזאת, כי היא מגלה בתוכנו סוג של אכזריות.

פתאום יש שמחה בלב

ובחזרה לסיפור. מאז אותו יום-כיפור וההתעלמות מאותו עני, החל מזלו של העשיר להתהפך. הוא ירד מנכסיו עד שנעשה עני מרוד. לעומתו, מזלו של אותו עני התהפך לטובה, והוא הלך ונעשה עשיר יותר ויותר. כעבור זמן, העשיר שירד מנכסיו הגיע אל הבעל שם טוב הקדוש וביכה את מר גורלו.

כיוון שהסיפור הגיע לבעש"ט הקדוש, רציתי להזכיר שיום ההולדת שלו, ח"י אלול, כבר ממש קרוב. יש לנו הזדמנות להודות לה' יתברך על המתנה הנפלאה הזאת שעם ישראל קיבל. מניסיוני, אפילו רק הזכרת המילים 'הבעל שם טוב', מעוררת בנו חיות ושמחה, ומיד נזכרים בתורות שלו ובסיפורים אודותיו. אני ממליץ לכם בחום: בשולחן שבת, בכל סעודה, תאמרו תורה קצרה ותספרו סיפור על הבעל שם טוב, כך ניתן לרומם את האווירה. באופן אישי, אני ממש מרגיש שכשמדברים על הבעש"ט נכנסת שמחה בלב. תמיד טוב לספר ולדבר על הרבה צדיקים, אבל דווקא בדיבור על הבעש"ט יש משהו שבאמת מנחם ומרפא את הנפש. גם אם לא יודעים להסביר את הנקודה הזאת בשכל, אפשר להרגיש את הריפוי והשמחה ששואבים מהבעש"ט.

טבק של אהבה

שוב, נחזור לסיפור: הבעש"ט הזכיר ליהודי את סיפור הטבק, והסביר לו: "ידידי היקר. מאז אותו סיפור שהתעלמת מהעני שמאוד רצה קמצוץ טבק, נגזר עליך להיות עני, והעשירות שלך עברה אליו. הדרך היחידה שאולי תחזיר לך את עשירותך תהיה אם יקרה מצב הפוך - שאתה תבקש ממנו מעט טבק והוא יסרב לתת לך".

מאותו רגע שהיהודי שמע את דברי הבעש"ט, הוא לקח על עצמו אתגר - לנסות להתקיל את העשיר החדש. כמו בסיפור על הלל הזקן, הוא חיפש הזדמנויות לפנות אליו ולבקש ממנו טבק בזמנים שהוא הכי עסוק. המטרה שלו הייתה לגרום לעשיר החדש לסרב, שיאמר 'עכשיו לא מתאים לי, אין לי זמן', מן הסתם כולכם מכירים דיבורים במנגינה הזאת. בכל אופן, הוא ניסה בכל מיני הזדמנויות, אבל תמיד קיבל טבק במאור פנים.

יום אחד הוא שמע שהעשיר מחתן את בתו. הוא אמר לעצמו שזאת ההזדמנות המתאימה. הוא הגיע לחתונה ובעיצומה של השמחה, באמצע המצווה טאנץ', כשאבי הכלה רוקד עם בתו, ממש בתוך הריכוז של הריקוד הזה שהוא שיא החתונה, היהודי ניגש אליו ונוגע בו. אבי הכלה, תוך כדי הריקוד, שואל: "מה אתה רוצה?" והוא כמוכן אומר: "אם אפשר בבקשה קצת שמעק טאבעק!" העשיר שלנו מיד מפסיק את הריקוד, מוציא קופסה קטנה ונותן לו טבק. בשלב הזה גיבור סיפורנו התעלף. כשהוא התעורר, שאל אותו העשיר: "מה קרה? מה כל כך הסעיר אותך שהתעלפת?". העני נשבר ופשוט דיבר אתו בכנות גמורה: "איבדתי עכשיו את הצ'אנס האחרון שלי לחזור לעשירותי. ניסיתי להתקיל אותך כדי שתתעלם ממני ותהיה

אתה יצרת

תיאטרון יוצר מעולמה של תורה

ניהול אומנותי: אופיר נהרי

לימוד משחק. תיאטרון. רוח. לגברים ובני נוער

סלולי לימוד משחק ותיאטרון:

גברים	בני נוער ט"ו-ב'
קבוצת העמקה ביצירה מתקדמים	לימודי משחק ותיאטרון

| ערב פתוח להכרות ואודישנים, יום חמישי כא' אלול (10/9) |

הלימודים יתקיימו בירושלים
בהנחיית אופיר נהרי- יוצר, בימאי, שחקן ומחזאי.

לפרטים ורישום לערב הפתוח: אורן 054-9390228 | rishum.lechisha@gmail.com

שרה גרגי | SARAHG.PATHWAYS@GMAIL.COM

מעשה (חדש) מביטחון בארץ פלשתינה

המדינה שכל הנמלים של המדינה יהיו סגורים ומסוגרים, אין יוצא ואין בא.

כוונת המלך היתה לברוק אם עכשיו ימשיך שמחה, העניי המנגן, בשמחתו ובביטחונו, כלומר, האם השמחה אמיתית או שמא תלויה היא בדבר.

בבוקר הלך שמחה לנמל לחפש עולי רגל, והנה הוא ראה שהנמל סגור, אין יוצא ואין בא.

עגמו פניו של שמחה לרגע קט אבל מיד הוא התאושש ודחה את הדאגה, וגמר בלבו לעבוד לפרנסתו כמגיש מאכלים בטרקלין של חתונות. כך עשה, וראה כי פרנסה טובה היא. בערבו של יום הלך שמחה לקרוואן שלו וערך שולחנו כיד המלך. והמלך הגיע שוב לעקוב אחרי מעשיו של שמחה, והנה ראה ששוב יושב הוא בשמחה ושולחנו ערוך לפניו בכל טוב.

לאחר שבירר המלך מאין פרנסתו החדשה של שמחה, הלך והכריז שמיום זה והלאה כל הטרקלינים של חתונות יהיו סגורים על מנעול ובריח. יצא שמחה למחרת למלאכתו וראה כי כל הטרקלינים סגורים. התעצב לרגע בלבו, אך מיד התעורר והלך לעבוד כמנקה בגימנסיה של התעמלות. ניקה יפה כל היום כולו עד שהרוויח את שכרו לכדי קניית סעודה טובה.

שוב יצא המלך ומצא את שמחה יושב בקרוואן שלו ובשולחנו יין, בשר וכל המעדנים, ופני שמחה קורנות. סיפר שמחה למלך על מקור הכסף לסעודתו, והלך המלך וגזר כי מיום זה והלאה אין לפתוח או להפעיל שום גימנסיה להתעמלות. בבוקר יצא שמחה לעבודתו והנה נודע לו על גזרת המלך. הלך ופתח בסטה בשוק והחל למכור פלאפל. עבד כל היום והרוויח יפה וקנה לו המצרכים לסעודה וישב לו כתמול שלשום לסעוד את לבו בשמחה ובטוב לבב.

כאשר הגיע שוב המלך לבקר, סיפר לו שמחה על הצלחתו כמוכר פלאפל. ראה המלך שעדיין לא עלה בידו להוציא את השמחה מלבו של שמחה העני, וגזר שאין לפתוח שום בסטה בשוק. בבוקר המחרת הלך שמחה לעמל יומו וראה שהשוק נעול ושוטרים שומרים על הפתח. הלך והשכיר את עצמו כשומר ראש של המלך.

קרה שבאותו היום ממש היו מהומות רבות בארץ פלשתינה נגד המלך, ובמיוחד איש אחד מראשי המחאה שהשתולל מזעם והתריס קשות נגד המלך. המלך ציווה על שמחה דווקא לתת להאיש המשתולל כדור בראש, ואם יסרב - יפטר. אחרי מספר רגעים הוציא שמחה מכיסו כדור פלא לרפא את החולי שהיה אצל האיש המשתולל ונתן לאיש לבלוע אותו. כך שמע שמחה בקול המלך, וגם האיש התרפא מהחולי שלו. התפלאו כולם מן המעשה המופלא, וגם המלך שחק שחוק גדול בראותו כי לא יוכל לו לשמחה המאושר. ולפתע הכתר שעל ראשו של המלך נהיה קל יותר, כמו כתר רגיל ולא ככתרת (שקוראין 'קורונה' בלע"ז), וחזרו הבריאות והפרנסה והשמחה לכל ארץ פלשתינה.

מבוסס על הסיפור "מעשה מביטחון" של רבי נחמן מברסלב

במדינה אחת בשם פלשתינה היה מלך גדול שהיה לו ארמון מפואר וכתר כבד על ראשו - כמו כל הכתרים שהיו לכל המלכים בעת ההיא.

פעם אחת חשב המלך: "אני הנני מלך גדול ועשיר, וכמעט כל אשר אני רוצה יש לי, אבל לאחרונה אני לא שמח! מעניין האם נמצא בארץ פלשתינה אדם שהוא תמיד שמח?"

החליט המלך ללכת בעצמו לחקור את הדבר. מדי ערב התחפש כבגדים פשוטים ויצא לרחובות המדינה והקשיב לשיחות האנשים, כדי לדעת האם שמחים הם או לא. ובכל מקום בו עמד המלך להקשיב לשיחות האנשים, שמע רק דברי דאגה, צער וכעס; כל האנשים מתאוננים ומתאנחים על מצבם הקשה.

ויהי ערב אחד, והמלך המחופש הגיע לקרוואן דל ורעוע בשכונת עוני. ניגש המלך סמוך לקרוואן, הציץ פנימה והבחין באדם היושב על כיסא צולע על יד שולחן קטן ומנגן בגיטרה שבורה, ועל השולחן ערוכה סעודה. הביט המלך בפני המנגן והבחין בשמחה גדולה השפוכה על פניו - שמחה אמיתית!

שאל אותו המלך: "מאיפה אתה משיג מיני מאכל לסעודה? הרי עני אתה!". השיב לו העני: "אני הולך יום יום לנמל לקבל את פני עולי הרגל למדינת פלשתינה, לוקח אותם להכותל ולמערות המכפלה ולכל המקומות הקדושים שיש בארץ פלשתינה, ומספר להם אגדות יפות על כל המקומות האלה, וכאשר אני מסיים יש לי שכר כמה דולרים או אירו, ואז אני הולך לי לשוק וקונה לי מזון לסעודה לאותו הערב."

שב המלך לארמונו, ובאותו היום התפרסמה הודעה בשם המלך ברחבי

ב"ה

אלולה

מסע בדרכי החסידות לגילוי האור העצמי

מסע נשי בחודש אלול בצפת העתיקה
י' - כ"א אלול תש"פ // 30.8-10.9.2020

12 ימים | 12 פרקי יסוד התניא | 12 חושי הנפש

לימוד הכנה לחגים // כתיבה ויצירה // תנועה וריקוד
איזון גוף נפש // פנימיות התורה // טיולי זריחה ושקיעה
ביקור בקברי צדיקים // אווירה נעימה ומחברת

אוכל בריא וטבעי ילווה את כל המסע

לפרטים נוספים והרשמה
התקשרו עכשיו: 050-677-0504

מספר המקומות מוגבל
ניתן להרשם לחלק מהמסע

אסות

גב ההר מובילים

לוקחים אחריות. נקודה.

אריזה | הובלה | אחסון | 02-9978757, 052-6071171
gavhahar1@gmail.com

מסלול הגיל הרך

חינוך איכותי מתחיל מהגן...

חדש! מדרשת בדור אפרתה!
מזמנת
לשלב לימודי
הדרשה

תואר ראשון B.Ed. במסלולים:

הגיל הרך | בי"ס היסודי | חינוך מיוחד

בי"ס העל יסודי בהתמחויות: תנ"ך, תושב"ע, לשון, היסטוריה, ספרות, אזרחות,
חינוך בלתי פורמלי, חטיבת אומנות

מצטיינת? שואפת גבוה? הצטרפי אלינו לסיירת מצוינות - רג"ב
ותזכי בפטור מלא משכר הלימוד, 3 שנות לימוד בלבד! - בכפוף לתקנון

מלגת לימודים בסך 2,000 ₪ (למעט במסלול החינוך המיוחד) - בכפוף לתקנון

מלגה בסך 2,500 ₪ למצטרפות לתכנית בית המדרש

שכר לימודים חינם בשנה א' - בהתאם לתנאי הזכאות

מעונות לימודים בירושלים

לייעוץ ולהרשמה: **1800-800-204** | rishum@emef.ac.il

אמונה - אפרתה מכללה אקדמית לחינוך ולאומנויות

רח' בן יפונה 17, ירושלים

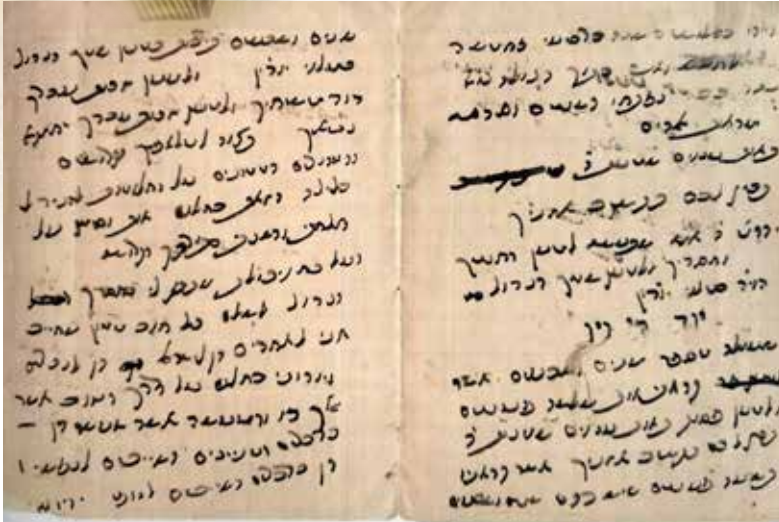

www.efrata.emef.ac.il

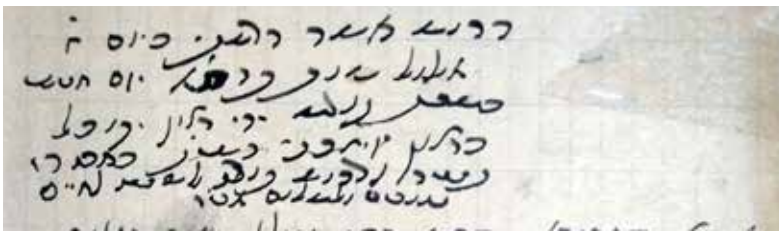
למעלה מהשגתנו

בעקבות כתבי היד של
ה'בן איש חי', לרגל י"ג
באלול, יום ההילולא
של רבנו יוסף חיים
מבגדאד

מיכאל ביר

תפילה שחיבר ה'בן איש חי' בבית הכלא.

כמי שעוסק בספרים עתיקים וכתבי יד, זכיתי שיעברו תחת ידי למעלה מאלף דפים כתובים בכתב יד קדשו של רבנו יוסף חיים, מרן ה'בן איש חי'. כתב יד מייצר סוג של מגע ישיר עם הדמות, מפגש שעוקף את ציוני הדרך ההיסטוריים ואפילו את סיפורי התלמידים. לעולם לא אשכח את הדף הראשון שבא לידי. כל כך התרגשתי לקבל כתב יד של ה'בן איש חי', והרגשתי שאני חייב ללכת להראות אותו לרב מרדכי אליהו זצ"ל.

הרבנית פתחה את הדלת, והתיישבתי בסלון ליד הרב אליהו. הרב התבונן בכתב היד, הרים אותו בידו ואמר "כן, זה באמת כתב יד של ה'בן איש חי', ואז הוסיף משפט שלא הבנתי: "כשמחזיקים דבר קדוש ביד - מרגישים קדושה". עברו שנים, וחבר סיפר לי שפעם בא מישור לרב אליהו עם כתב יד שטען שהוא של הרמח"ל, הרב הרים אותו ביד ואמר שלא ייתכן שזה של הרמח"ל, כי לא מרגישים כלום כשמחזיקים אותו. רק אז הבנתי למה התכוון הרב. יש לצדיקים חיישני קדושה.

צוהר דק

ישנה תופעה מופלאה בכתבי היד של ה'בן איש חי'. כשנוכחתי בה לראשונה, התפעלתי מאוד וסיפרתי עליה לצדיק זקן מחסידי בעלז בשם הרב דירנפלד זצ"ל, וניסיתי להסביר לו את פשר הדבר. הוא קטע אותי ואמר לי הגדרה מדויקת שרק חסיד אמיתי יכול להגדיר: "למעלה מהשגתנו". אין מה לנסות להבין ולהסביר, זה גדול מאיתנו, אנחנו יכולים רק לפגוש את הדבר ולהתבשם.

ומהי התופעה? תוך כדי כתיבת חידושי, היה רבי יוסף חיים מפסיק בכתיבה ופונה לה' בתפילה. לרוב נוסח התפילה הוא "אל-שד-י יהיה בעזרנו וישגתנו ויעזרנו תמיד אמן כן יהי רצון". תפילה זו יכולה להופיע בסוף הדרשה, בסוף פסקה, או באמצע פסקה בין השורות.

למה התכוון ה'בן איש חי' בתפילתו? מדוע כתב תפילה זו דווקא כאן? למעלה מהשגתנו. אך בכל זאת, דרך התפילה נפתח לנו צוהר דק לחדרי לבנו הגדול של רבנו, לפגוש את הדבקות בה' בה היה נתון בזמן שכתב את ספריו. דבקותו היתה כה נשגבה עד שלפעמים הוא חוזר על תפילה זו פעם אחר פעם, שבע ושמונה פעמים, בדיוק באותן מילים. למעלה מהשגתנו.

התעלומה

לאור כותרת שרבינו רגיל לכתוב בראש דרשותיו, ננסה לפתור תעלומה גדולה לגבי אחד מחיבוריו. ה'בן איש חי' פרסם ספר שו"ת בהלכה ובקבלה בשם 'תורה לשמה'. הוא כותב כי שמו של המחבר הוא חכם בשם יחזקאל כחלי. וכן כותב רבנו בהקדמת הספר: "אמר המעתיק. עיי' נס נזדמן לידי החיבור הזה בכתב יד ישן, והכתב היה קשה ליקרות. ונדרתי להעתיקו בידי, לעשות חסד עם המחבר ז"ל".

הספר נפוץ בין החכמים באותו זמן. כשהגיע החיבור לידי המקובל רבי אברהם עדס מירושלים, עלה בו החשד כי המחבר אינו אלא רבי יוסף חיים בעצמו. הוא כתב מכתב לרבינו ובו שאלות בהלכה, ובתוך הדברים שאל גם מי הוא המחבר של הספר 'תורה לשמה'. רבינו השיב על כל שאלותיו חוץ מן השאלה הזאת. כשיצא הספר בדפוס על ידי נכדו של רבנו, רבי דוד, הוא טען כי מחבר הספר הוא אכן ה'בן איש חי' והשם יחזקאל כחלי הוא שם צופן לשמו, שכן 'יחזקאל כחלי' עולה בגימטריה כמניין שמו 'יוסף חיים'.

ומה ניתן לדלות מתוך כתבי היד לטובת פתרון התעלומה?

רבנו היה רגיל לכתוב בכותרת לדרשותיו ברכות ותפילות. אחת התפילות שהיה נוהג לכתוב היא 'ויזכני השי"ת בחסדו תמיד לדרוש תורה לשמה'. ומכאן להשערה: ה'בן איש חי' השתוקק לדרוש תורה לשמה בלי שיכבדו אותו על כך. מה עשה? כתב ספר, וטען שהוא אינו המחבר אלא רק המעתיק. כך עלה בידו לדרוש וללמד תורה לשמה, בלי לקבל כבוד. וכיצד קרא לספר? לא אחרת מאשר 'תורה לשמה', אותה היה רגיל לבקש בתפילתו.

מן המיצר

פרשיית מאסרו של רבנו, היא עלומה ובלתי ידועה בתולדות חייו. אחיו היו סוחרים עשירים שהצלחה האירה להם פנים. הם היו נותנים לרבנו חלק מרווחיהם. מתוך כבוד לרבנו הם קראו לעסק שלהם על שמו. בשנת תרמ"ב הם פשטו את הרגל, ונותרו עם חובות עצומים. השלטון בבגדאד בדק על שם מי העסק, וכשראה כי הוא על שם רבנו, לקחו אותו והכניסו אותו לבית הכלא.

בהיותו שם בבית הסוהר כתב תפילה, בה ניתן לפגוש עוד טפח ממדרגתו הנשגבה. וכך כתב בתפילתו: "יהי רצון מלפניך ה' אלוקי ואלוקי אבותי, שתעשה למען רחמיך וחסדיך, ולמען שמך הגדול [כאן כותב שם קדוש]... תצוה למלאכיך הקדושים והטהורים הממונים על החלומות, להגיד לי כלילה הזאת בחלום אות וסימן על הצלחתי והשגתי בתורתך הקדושה, ועל כח ויכולת שתתן לי בחסדך הגדול לשלם כל חוב ממון שחייב אני לאחרים הן לישראל הן לנכרים. ויורוני בחלום על הדרך הטוב אשר אלך בו והמעשה אשר אעשה..."

למעלה מהשגתנו.

זכותו תעמוד לנו. אמן.

טאיו

מטבחיים

מטבח קומפלט כולל הכל

רק ב-

16,900
₪*

כמקום ~~28,000~~ ₪

המטבח כולל:

עד 10 מטר ארונות (סנדוויץ' אדום), 5 מגירות טריקה שקטה ופירזול BLUM, חזיתות פורמייקה (100 דגמים לבחירה), שיש אבן קיסר (עד 4 מטר), כיור בהתקנה שטוחה, ברז נשלף מהודר ומתקן ייבוש כלים נירוסטה אל חלד

עיצוב תכנון והדמיות ללא עלות!

18 תשלומים

מלאי מוגבל, כל הקודם זוכה

שבוע אחרון למבצע!

12 שנות אחריות

התמונה להמחשה בלבד | בתוקף עד 4/9/20 | ט.ל.ח

בואו לבקר אותנו באולם התצוגה! רח' הגלגל 4, תלפיות ירושלים www.taiu.co.il

להזמנות ופרטים חייגו:

02-622-4777

גאון וענין

על מורי ורבי הגאון המובהק הצדיק רבי זלמן נחמיה גולדברג זצ"ל, שנתעלה לגנזי מרומים בר"ח אלול, בו אמר ה' למשה רבנו "עלה אלי ההרה"

הרב משה חביב, דיין בבית הדין הראשי של נתניה, לשעבר ר"מ בישיבת בית אל

לבית אל, זרקו הארורים אבנים על הרכב בו ישב רבנו, והוא נותר בשלוותו. איני יודע אם סיפר זאת לרבנית שתחיה, כי הרב המשיך אחרי אירוע זה עוד שנים לנסוע בכל יש"ע, והרי הרבנית דאגה לשלומו מאד.

ידוע היה לכולנו שלרבנו היה כל השנים 'חופשי חודשי' של אגד, עולה ויורד באוטובוסים כאחד האדם עד גיל שמונים. הוא הסכים שנבוא להסיעו כי ידע שרצוננו לשוחח אתו בלכתו בדרך, אבל לנסוע במונית לא הסכים. "כולם נוסעים באוטובוסים - אני כמו כולם" היה אומר. מעט יודעים שלהנהגה זו של רבנו קדם מעשה שהיה: מוסד בו לימד הרב לפני יותר משלושים וחמש שנה, היה שולח מוניות להסיע את הרב. יום אחד אי-מי מהמזכירות פלטה "העלויות כבודות מכל המוניות האלו, למה אי אפשר לנסוע בתחבורה צבורית כמו כולם?!". בדיוק באותו רגע עבר הרב במסדרון, שמע ושחק. מאז לא הסכים לנסוע במוניות. מיותר לציין שלא הקפיד כלל על מי שאמר זאת, ראשי המוסד באו להתנצל ומבחינתו היה הדבר מיותר. רבנו במידותיו הנדירות לקח את הדברים כמוסר צודק, והוסיף פשטות על ענוותנותו.

"אמר הקב"ה: בניי, אני חושק בכם, שאפילו אני משפיע לכם גדולה - אתם ממעטים עצמכם". "חברת העניו נאה עד מאד ורוח הבריות נוחה הימנו בהכרח". מי ייתן תמורתו.

וראו את ההסכמות שרבנו העניק לספרים ואת ההמלצות שכתב לרבנים ולאברכים, מרעף עליהם שפע שבחים, בלי טיפת חנופה, ממעיין עינו הטובה. לבו הטהור נתן לו לראות מעלות תלמידיו ולא חסרונן.

בעין טובה פתחנו, ואין טוב אלא תורה. מבטו של רבנו על כל דבר קטן כגדול, היה מתוך אורה של תורה, אורה של הלכה. זכורני הספרו של הרב על חמיו הגדול מו"ר הגאון רבי שלמה זלמן אוירבך זצ"ל, המדגיש את עינו של חמיו על כל דבר המתחדש בטכנולוגיה, במדע וברפואה, עם כל ההשלכות ההלכתיות. באותם רגעים ברור היה לנו שנאים הדברים למי שאמרן בבחינת "אישי לפי מהלכו".

כך היה הרב בכל תחום ששאלנו את פיו, בין בענייני חינוך ובין בענייני השעה האקטואליים, תמיד היתה תשובתו מוכנה מתוך סוגיא בש"ס, תשובת רשב"א או ס"ק בש"ך. כך היה בימי מבצע חומת מגן, כשנפלו חיילי גולני הי"ד בגנין בלחימה בשטח בנוי לטיהור קיני המחבלים, שהסתתרו כדרכם בין האוכלוסייה האזרחית. התעורר פולמוס האם זו מעלתו של צה"ל ומוסריותו להיזהר מלפגוע בחפים מפשע גם במחיר סיכון חיילינו, או אדרבא עיוות מוסרי הוא לסכן את בנינו במקום להפגז מהאוויר. רבנו נשאל והשיב על אתר: "מהתוספות בסוטה דף כו' ע"ב רואים כי בשעת מלחמה אין מושג של חפים מפשע בקו האויב. עוד לא נולדת (הוסיף בחן המאפיין אותו כל כך), אבל בשיירת ה"ה חסו על זקן אחד, והוא זה שהביא לרציחתם". ומיד חזר להוכיח מדברי התוספות במסכת סוטה.

דרכו בשיעוריו הייתה ליישב בהסבר קולע את הקשיים בהם ייתקלו הלומדים מבלי להבליט את עוצמת התירוץ, אלא כבדרך לימוד כך צריך להסביר, ורק מי שהיה מוכן ידע להעריך זאת.

רבנו מסר נפשו על הרבצת התורה. לפעמים לימד עשרה(!) שיעורים ביממה, ובכל מיני מקומות בארץ, "ברזל ונחושת מנעליך", כיתת גליו מישיבה לכולל מצפון ומים. פעם בדרכו

רבי מאיר אומר: בשעה שצדיק נפטר, יוצאים לקראתו שלוש כתות של מלאכי השרת ומקדמים אותו בשלום. הראשונה אומרת 'בוא שלום', השנייה אומרת 'ינוחו בשלום', והשלישית אומרת 'הולך נכוחו'."

גם אנו עונים אחריהם, שלום לך מורנו ורבנו הגרזי"

שלום על משנתך הערוכה משני התלמודים, הראשונים והאחרונים, ובה שיעורים על כל סעיף מארבעת חלקי השו"ע.

שלום לך מדייני ישראל שהיית להם לעיניים, והיית אונקין לשמוע אותם, אוי כמה כוח שמיעה היה בך רבנו...

שלום לך מרבבות תלמידים שגידלת ולימדת אותם תורה לשמה באהבה, בחן, בנועם, בעמקות ובסבלנות אין קץ.

שלום לך ממצוות בין אדם לחברו, ערכי המוסר ומידות תרומיות שהיית להם דוגמה חיה.

שלום לך רבנו מכבישי ארץ ישראל שחרשת לאורכה ולרוחבה בקביעות שנים רבות, מבית אל ועד קבר יוסף בשכם, דרך קדומים ועד אור עציון.

נמלא פינו ברכות והודאות לאדון כל, בורא כל הנשמות, ששתל אותך רבנו בדורנו זה להרים קרנה של תורה בכלל וקרנו של חושן המשפט בפרט, ובמיוחד בשיבותינו הקדושות ההולכות לאורו של אור ישראל וקדושו מרן הרב זצ"ל שוודאי גם הוא מקדם אותך בברכת כהן גדול על שטרחת כל כך להרביץ תורה לתלמידיו שנים כה רבות.

במה נתחיל? מענוות החן והפשטות האמיתית או מהגאונות, העמקות והשליטה כשר התורה? מהרבצת התורה וחינוך התלמידים או מהמאמרים והפסקים הקולעים והישירים?

נקדים בעצם את העין הטובה. כמה אמון נתת לתלמידים, כמה הקשבת לחידושיהם. צאו נא

למה להיות בלחץ?!

חודש אלול הוא חודש של חשבון נפש והכנה לימים הנוראים המתחילים את השנה הבאה.

חודש זה עלול להיתפס כחודש מכווץ ומלחץ, אבל החסידות רואה אותו כחודש שמח, מאיר ומלא באהבת "אני לדודי ודודי לי". בחודש זה מאירות י"ג מידות הרחמים והקב"ה קרוב לכל אחד ואחד.

אדמו"ר הזקן ממשיך את חודש אלול והימים הנוראים שאחריו במילים קצרות (לקוטי תורה פרשת ראה): "משל למלך, שקודם בואו לעיר יוצאין אנשי העיר לקראתו ומקבלין פניו בשדה, ואז רשאין כל מי שרוצה לצאת להקביל פניו, והוא מקבל את כולם בסבר פנים יפות ומראה פנים שוחקות לכולם, ובלכתו העירה הרי הם הולכים אחריו".

בלי כיווצים

המלך נמצא בדרך כלל בעיר הבירה, בה נמצאים השרים ואנשי המלוכה. בחודש אלול מגיע המלך ממסע ועוצר בשדה, מקומם של ה'עמך'. שם מקבל המלך את האנשים הפשוטים, הרחוקים ממנו כל השנה, כפי שהם. המפגש איננו דורש הכנה של התקדשות או טהרה, אלא רק דבר אחד: "לצאת להקביל פניו".

לאורך החודש, המלך נמצא אתנו בלימוד תורה ובתפילה, בחשבון הנפש ובסליחות ואף בעבודת החולין. לקראת סוף אלול יוצאים כולם אחרי המלך לעיר, להיכל המלכות, שם תתרחש הכתרת המלך בראש השנה ושם יתעלו כולם ביראת הרוממות.

בחודש אלול אנחנו יכולים לדבר עם ה' בלבושי החולין ובשפה העילגת שלנו מתוך עמדה מאוד קרובה, כבן שמתרפק על אביו. כל אחד רצוי, מקובל ואהוב. אם רק נרצה, נוכל להתפלל בדבקות, ולעשות דברים שבמשך השנה איננו פתוחים אליהם.

המתח הרוחני הגבוה של חודש אלול הוא של התחדשות, תקווה והתערענות מהרגלים שליליים של ריחוק מה' ואטימות לב. אלול הוא פריחה מחודשת של קשר, תהליך שמלווה גם בצער על הנתק שנוצר - אך אין בכך מרה שחורה או תנועה של כיווץ. הקב"ה באמת אוהב אותנו ומקבל אותנו, למה להיות בלחץ?

מי שרוצה לרצות...

על אף שמבחינה לשונית היה מתאים להשתמש במילה "אותם", אדמו"ר הזקן מדגיש את "כולם": "המלך מקבל את כולם בסבר פנים יפות ומראה פנים שוחקות לכולם". ומסביר הרבי מליובאוויטש שהדגש הוא על כך שהמלך מחייך לא רק כלפי אלו שמצליחים, אלא גם לעבר אלו שלא ממש מצליחים להקביל את פניו.

ישנם מצבים שיהודי רוצה לצאת ולהקביל את פני המלך ומכאן ולהבא לנהוג בהתאם לרצון המלך, רוצה מאוד להשתנות, להתנתק מהדברים הלא טובים, אבל בפועל - לא מצליח. יצרו אונס אותו והרצון לא בא לידי מימוש. יכול להיות שאפילו לרצות הוא לא מצליח, הוא רק היה רוצה לרצות... וגם כלפיו מחייך המלך! הרצון הפנימי הוא יקר וחביב בעיני המלך, גם כאשר איננו מצליח להתבטא כהוגן.

ההתבוננות בדבר זה עצמו, עד כמה יקרה כל תנועה של יהודי בעיני המלך הקב"ה, היא עצמה מעוררת, "כמים הפנים לפנים", אהבה חזקה למלך. הידיעה וההרגשה הברורה שאני רצוי ואהוב בכל מצב, יעוררו את הכוח להתגבר על היצר ולקיים את רצון המלך בפועל.

במדבר אין קבלת קהל

אמנם, בהמשך דבריו אומר אדמו"ר הזקן, שבמדבר המלך לא מקבל קהל אלא רק בשדה. המדבר הוא מקום הטומאה, "ארץ לא זרועה", והוא מסמל את המקום של הנפילות. אדם ששרוי בתוך הנפילה, לא יוכל להתנחם שבכל מצב הוא בעצם בסדר, כי זה פשוט לא נכון. המלך ייתן לו כוח לחזור בתשובה, לצאת ולעזוב את המדבר ולהגיע לכל הפחות אל המקום הנייטרלי - השדה, שם יתקבל בזרועות פתוחות!

שיגא מזוז

משך כאחת עשרה שנים זכיתי לשמוע את הרב זלמן נחמיה גולדברג (הגרו"נ) מדי שבוע. בשורות הבאות הייתי רוצה לגעת בשלוש נקודות קצרות שמאוד אפיינו את הרב.

בתורה. לפני מספר שנים הזמינו את הרב לדבר ב'שיבת בין הזמנים' ב'שיבת מרכז הרב. התכנון היה שהרב ידבר על השאלה כיצד צריך ללמוד תורה. מסיבה כלשהי לא אמרו לרב מהו הנושא שעליו תוכנן שידבר, והרב העביר שיעור למדני על מסכת בבא קמא. בסוף השיעור, אחד התלמידים אמר לרב שנושא השיעור היה אמור להיות על השאלה כיצד לומדים תורה. הרב הרים את עיניו ואמר: "כיצד לומדים תורה? לומדים שבעה ימים בשבוע, ולא רק חמישה".

כזה היה הרב, 7 ימים בשבוע, 24 שעות ביום, הכל סביב התורה. אפילו הסיפורים של הרב היו תורה. הרב העביר שיעורים עשורים ב'שיבת כרם ביבנה, מדי שנה בסביבות יום השנה של חמיו (רבי שלמה זלמן אוירבך). כשהיו מבקשים מהרב לספר סיפור על חמיו, בכל פעם הרב היה חושב כמה שניות, ואז שואל: "אין מספיק ספרי סיפורים?!" כשהיו עונים לו שרוצים לשמוע סיפור ממקור ראשון, היה נענה ומתחיל "לספר". בשנה אחת "סיפר" כיצד הוא וחמיו הלכו ברחוב וראו ילדים עושים צורות מדבוק, ומיד הם החלו לדון האם יש בכך מלאכת בונה בשבת: "חמי אמר כך, וראיה לדבריו מהמנחת חינוך במוסך השבת, אולם יש לדחות לפי האגלי טל", וכך הרב התחיל להקשות ולתרוץ, להביא ראיה ולדחותה, בגדר מלאכת בונה בשבת. "סיפור" נוסף היה, שהוא היה עם חמיו באירוע משפחתי, וחמיו סיפר לו שהרב שפן ערך לפניו ניסוי בכבשה, שממנו ניתן ללמוד על קביעת רגע המוות, ומיד הרב התחיל להעביר שיעור על קביעת רגע המוות, האם הולכים לפי מוות מוחי או מוות לבכי.

"הרב ממש הסמיק והובן מכך שבחורי ישיבה, הצעירים ממנו בעשרות שנים, שרוב רובם הינם תלמידים ותלמידי תלמידים של תלמידיו, מכבדים אותו".

עידוד תלמידי חכמים צעירים. הרב תמיד דאג לעודד תלמידי חכמים צעירים ולחזק את רוחם. כל מי שהיה בא לרב כדי שיתן לו הסכמה או ברכה לספר שכתב, הרב היה מוצא מה לברכו ולפרגן לו. רב אחד הוא בירך על העמקות, את השני שיבח על הרוחב, ואת השלישי עודד על "האיורים מרחיבי הדעת".

חבר סיפר לי (ואחרי פטירת הרב קראתי אצל כמה אנשים שאירע עימם כעין סיפור זה) שלפני כמה שנים הוא שלח לרב מכתב ובו שאל שאלה מסוימת. אחרי כמה ימים הוא קיבל מכתב בחזרה מהרב. הרב כדרכו פתח בדברי כבוד ושבח לחברי (שהיה בן 21) "לכבוד הרב החשוב..." וענה לו באריכות על השאלה. לאחר מספר חודשים חברי מצא שהרב כתב כמה שנים לפני כן, באחד מכתבי העת התורניים, מאמר בדיוק בנושא עליו הוא שאל. הרב יכל לענות לחברי שיעיין במאמרו, אבל הוא רצה לתת לו הרגשה טובה ולעודדו, ולכן טרח והאריך לכתוב לו תשובה ארוכה ומפורטת.

ענווה. למרות, ואולי בעקבות, גדולתו העצומה של הרב בכל מכמני התורה, הרב היה ענווה גדול. בכרם ביבנה היה הרב מעביר את השיעורים בבית המדרש של הכולל, אבל בחנוכה הרב היה מעביר את השיעור בבית המדרש המרכזי של הישיבה. בני הישיבה היו שרים לו "כי אורך ימים ושנות חיים", ובכל שנה מחדש הרב היה ממש מאדים ונבוך מכך שבחורי ישיבה, הצעירים ממנו בעשרות שנים ורוב רובם הינם תלמידים ותלמידי תלמידים של תלמידיו, מכבדים אותו.

בשנים האחרונות, עם התרופפות בריאותו של הרב, לעיתים היינו שואלים את הרב שאלות מסוימות שעל חלקן הוא כתב או העביר שיעורים בעבר. אולם בעקבות בריאותו, קשה היה לו להיכנס לחשבונות של הסוגיות. בלי להתבייש, הרב היה עונה "לא יודע", ולפעמים היה מגדיל ואומר "צריך לשאול רב".

עם פטירת הרב זצ"ל איבדנו גאון בתורה וגאון במידות. יהי זכרו ברוך.

פרשת כי תצא | האם האהבה גוברת על הכול?

על פני לאה, והשלישית בהעדפת יוסף על פני אחיו. העדפות אלו גרמו סבל רב בתוך המשפחה והיו להן השלכות הרסניות לטווח הארוך.

הנה כך מתארת התורה את רגשותיו של יעקב כלפי רחל: **”וַיֵּאָהֵב יַעֲקֹב אֶת רַחֵל. וַיֹּאמֶר, אֶעֱבֹדְךָ שְׁבַע שָׁנִים בְּרַחֵל בְּתֶדֶק הַקְּטָנָה... וַיַּעֲבֹד יַעֲקֹב בְּרַחֵל שְׁבַע שָׁנִים, וַיְהִי כַעֲשֵׂנוֹ כִּימֵי אֶחָדִים בְּאֶהְבְּתוּ אֹתָהּ... וַיָּבֵא גַם אֶל רַחֵל; וַיֵּאָהֵב גַּם אֶת רַחֵל מִלֵּאָה. וַיַּעֲבֹד עִמּוֹ עוֹד שְׁבַע שָׁנִים אַחֲרוֹת.”**

וכך היא מתארת את השפעת הדבר על לאה: **”וַיֵּרָא ה' כִּי שָׁנוּאָה לֵאָה, וַיִּפְתַּח אֶת רַחֵמָה; וַרְחֵל עֲקָרָה. וַתַּהַר לֵאָה וַתֵּלֶד בֶּן, וַתִּקְרָא שְׁמוֹ רְאוּבֵן; כִּי אָמְרָה, כִּי רָאָה ה' בְּעֵינָי, כִּי עָתָה יֵאָהֲבֵנִי אִישִׁי. וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בֶּן, וַתֹּאמֶר, כִּי שָׁמַע ה' כִּי שָׁנוּאָה אֲנִי, וַיִּתֵּן לִי גַם אֶת זֶה, וַתִּקְרָא שְׁמוֹ שִׁמְעוֹן.”**

המילה “שנואה” מזעזעת את הקורא. יעקב אהב את לאה פחות מכפי שאהב את רחל. הוא לא שנא אותה. אך מתברר שהיא הרגישה שנואה: אהובה פחות, שפירושו, מבחינתה, לא אהובה כלל. הרגשה זו העיבה על חיי נישואיה, כפי שמראים השמות שנתנה לילדיה הראשונים. היריבות עברה לדור הבא, ואף הסלימה בו.

בניו האהובים-פחות של יעקב הרגישו שנואים, ומתוך כך שנאו את האהוב מהם, את יוסף. האהבה מחוללת סכסוך, אף כי שני הצדדים אינם רוצים בו. יעקב לא שנא את לאה, את בניה או את בני השפחות. הוא לא החליט בכוונת מכוון לאהוב דווקא את רחל, ולימים דווקא את יוסף. האהבה איננה פועלת בצורה הזאת. היא קורית לנו, בדרך כלל לא מתוך בחירה. ובכל זאת, הנתורים מחוץ לקשר האהבה המיוחד עלולים להרגיש מודרים ולא-אהובים – ומתוך כך להרגיש שנואים. התורה משתמשת במילה “שנואה” כדי להבהיר לנו כמה חריפה ההרגשה הזאת. אין זה מספיק לומר “אני אוהב גם אותך”, כאשר כל פעולה שלנו, כל מילה, כל מבט, אומרים “אני אוהב יותר את זולתך”.

וכאן אנו מגיעים לענייני הירושה. יעקב שלל מראובן את זכות היתר של הבכור, דהיינו את החלק הכפול בירושה, ונתן אותה במקום זאת ליוסף, כשנתן לשני בני יוסף, אפרים ומנשה, מעמד כשל בניו שלו. אפרים ומנשה יקבלו כל אחד נחלה, כלומר יוסף יזכה בשתי נחלות.

נגד המעשה הזה מכוון הדין בפרשתנו. וזה המיוחד בו. יעקב, ישראל, הוא אבי אומתנו. אבל בעניין הזה, מעשה האב אינו סימן לבנים. אין לראותו כתקדים. אסור לנו לעשות כמוהו.

התורה אינה אומרת לנו שיעקב נהג שלא כשורה. יש שפע הסברים המיישבים בין התנהגותו לבין המצווה המאוחרת לה. לדעת הרמב”ן, יעקב שמר את התורה רק בארץ ישראל – והכפלת הירושה של יוסף נעשתה במצרים. לדעת אברבנאל התורה אוסרת להעביר את הבכורה מטעמים של אהבה גרידא, אבל מתירה לעשות זאת אם לדעת האב יש לבן הבכור פגמי אופי חמורים – ויעקב חשב כך על ראובן (כדבריו בברכות לבניו, בראשית מט ג-ד).

ובכל זאת המצווה רומזת אל יעקב, וזאת כדי לומר דבר-מה יסודי מאוד לנו, צאצאיו. האהבה היא הנעלה ברגשות, אבל בהקשר המשפחתי האהבה רוויית סכנה. האהבה הרסה את חיי יעקב פעם אחר פעם: ביחסיו עם עשו (יצחק אהב את עשו ורבקה את יעקב), ביחסים בין לאה ורחל, וביחסים בין יוסף לאחיו. האהבה מצמיחה שמחה, אבל מולידה גם דמעות. היא מקרבת בין כמה אנשים, אבל גורמת לאחרים להרגיש מורחקים ודחויים.

על כן, במצווה שלנו אומרת לנו התורה: כאשר יש חשש שהאהבה תגרום לסכסוך, היא צריכה לפנות את מקומה לצדק. האהבה נושאת פנים; בצדק אין משוא פנים. מושא האהבה הוא אדם מסוים; הצדק חל על כולם. האהבה משייכה רצון אישי; הצדק בונה סדר חברתי.

היהדות היא הניסיון היעיל ביותר בהיסטוריה ליצור את האיזון הנאות בין הפרטיקולרי לאוניברסלי. היא כזאת – וגם כזאת. היא עובדת את האל-אוניברסלי דרך דת פרטיקולרית. היא גורסת זיקה אוניברסלית בין האל-לאנושות, בקובעה כי כל אדם נברא בצלם אלוקים – וגם זיקה פרטיקולרית, בין האל-לבין עם אחד מיוחד: **”בְּנֵי בְכָרֵי יִשְׂרָאֵל.”** היא מציגה ברית אוניברסלית, ברית נוח, לצד ברית פרטיקולרית, עם אברהם ולימים עם בני ישראל. היא מאמינה, אם כן, באוניברסליות של הצדק ובפרטיקולריות של האהבה – ובחשיבות של שתיהן.

ביחסים בין בני אדם יש סדר קדימויות. ראשית צור צדק, ואז בטא אהבה. כי אם ניתן לסדר הזה להתהפך, ונאפשר אי-צדק הנעשה בשם האהבה, נפלג ונהרוס משפחות וקבוצות, ומהתוצאות נסכול לאורך ימים.

כי תהיין לאיש שתי נשים, האחת אהובה והאחת שנואה, וילדו לו בנים האהובה והשנואה, והיה הבן הבכור לשנואה – והיה ביום הנחילו את בניו את אשר יהיה לו לא יוכל לבכר את בן האהובה על פני בן השנואה הבכור; כי את הבכור בן השנואה יכיר לתת לו פי שנים בכל אשר ימצא לו; כי הוא ראשית אנו, לו משפט הבכרה.

שימו לב שהמילה “שנואה” מובנה כאן “שאינה אהובה”, או “האהובה פחות”. בהמשך נראה מדוע נבחרה מילה חריפה זו.

לכאורה, הדין פשוט והגייוני. הוא קובע כי האהבה אינה גוברת על הצדק. כללים כגון אלה מונעים מריבות משפחתיות לאחר פטירת ראש המשפחה. המקרא מספק לנו דוגמה חיה לתכתי החצר המשפחתיים סביב ירושתו של דוד. קרוב יותר לזמננו ישנם, להבדיל, סיפורי ההתפצלות של שושלות חסידיות, כאשר קבוצות שונות בחסידות ביכרו בנים או חתנים שונים כאדמו”ר הבא.

יש מתח בין חירות הפרט לבין טובת הכלל. חירות הפרט אומרת, “זה הרכוש שלי. מן הראוי שאוכל לעשות בו כחפצי, ובכלל זה להוריש אותו על פי ראות עיניי”. אבל ישנה גם רווחתם של האחרים, וביניהם שאר הילדים, בני משפחה אחרים, ואף רווחת הקהילה והחברה כולה הניזוקה מסכסוכים משפחתיים בתוכה. התורה מותחת כאן קו המבטיח את זכותו של הבכור הביולוגי ומגביל את זכויות האב.

עד כאן, כאמור דין פשוט והגייוני. המיוחד בו, כפי שהוא מופיע בפרשה, הוא שהוא נקרא כאילו כוון נגד דמות מקראית מסוימת, הלוא היא יעקב. זיקתו של הדין לסיפור יעקב מודגשת בבחירת המילים בו. הניגוד אהבה-שנאה מופיע בתורה עשר פעמים. שלוש מהן נוגעות ליחסים בינינו לבין ה'. נותרנו עם שבע פעמים. ארבע מהן מופיעות בפסוקי דין הירושה שאנו עוסקים בו. יתר השלוש נוגעות כולן ליעקב: שתיים עוסקות בהעדפת רחל

דרך הנפש

סדנת זוגיות

הרגישים צורך להתרגש ולהזכור יחד? גהליק צוין השמאלית?
מרכיב ברוך הנפש המזין אתכם לקחת פסק זמן ולחזקם
איומיים של סדנת צויות במקום פסטורלי 266.
להזכור יחד גהליק של אהבה, שינוי והגבוננוג מהושה
על הבינאמיקה הצוית.

👉

- **רביעי-חמישי 9-10 בספטמבר 2020 (כ-כ"א אלול תש"פ)**
- **סדנאות נוספות יתקיימו לאחר חגי תשרי**

אבינעם ותמר מימון - עוסקים ביעוץ אישי זוגי וחינוכי ומנחי סדנאות מזה 25 שנה

לימוד תיאורטי משותף של הזוגות ותרגול מעשי של כל זוג בנפרד

אפשרות להשתתף בסדנא בלבד או לינה בתוספת תשלום // מספר המקומות מוגבל

* הסדנא תתנהל ע"פ כל כללי ההזירות בזמן קורונה

הסדנא מתקיימת בבת עין בגוש עציון // לפרטים: תמר 055-6631755

תוכנית בית מדרשית בלימודי התואר השני

לר"מים, מורים ובוגרי ישיבות

הזדמנות להיפגש עם מלמדי גמרא מהשורה הראשונה,
ללמוד איך להחיות בתוכנו את לימוד הגמרא
ולהתנסות בדרכי לימוד מגוונות

בהובלת הרב ד"ר נעם סמט וד"ר גלעד לנדאו

לימוד בית מדרשי
בחבורה איכותית

הלימודים מתקיימים
בימי שלישי בירושלים

אפשרות לשנה
פרונטלית אחת

תכניות התואר השני במכללת הרצוג:

- הוראת המתמטיקה | ניהול וארגון מערכות חינוך - הלימודים מתקיימים בימי רביעי
- הוראת תושב"ע | תנ"ך ופרשנותו | מחשבת ישראל | חינוך יהודי - הלימודים מתקיימים בימי שלישי
- חינוך מיוחד בהתמחויות: לקויות למידה ולקויות מורכבות - הלימודים מתקיימים בימי שני

הרצוג. לדעת. לחונך.

לפרטים: 073-3742354

או היכנסו לאתר המכללה: herzog.ac.il

הבעש"ט בירושלים

תואר שני M.Ed. בנתיב חסידות

בתוכניות חינוך יהודי
והוראת מחשבת ישראל
במכללה האקדמית הרצוג

מגוון קורסים מעמיקים בחסידות
סיורים במחוזות החסידות בארץ ישראל
מפגש עם מיטב המרצים בתחום
מסע לערש החסידות במזיבוז',
ברסלב, אומן, ברדיטשוב ועוד
המסע יתקיים בתחילת קיץ תשפ"א

אפשרות
ללימודי ערב

מספר
המקומות מוגבל

הלימודים
בקמפוס ירושלים

הרצוג. לדעת. לחונך.

לפרטים: 073-3742354

או היכנסו לאתר המכללה: herzog.ac.il

צלום: ארנון בוסאני

יש חדש בירושלים!

אולם תצוגה ענק עם מבחר עצום של גופי תאורה

<< האומן 28 תלפיות >>

SINCE 1973

elita gallery

בית התאורה

בית התאורה לאדריכלים מעצבי פנים ואוהבי עיצוב

אולמות התצוגה: חדש! ירושלים, האומן 28 תלפיות
בני ברק, לח"י 17 | בקרוב! ראשון לציון, משה לוי 1

לקביעת פגישת ייעוץ חייגו: *8248
elitagallery.com

התוועדות התוועדות

הרב יואל כהן

לא בטעות ולא במקרה

אל תחשבו שהקליפות אכן נאבקות בקדוש ברוך הוא, האמת היא לגמרי הפוכה < באופן פרדוקסלי, מי שכל מעשיו לשם שמיים, יכול בסופו של דבר להתנהג כמו גוי < יעקב אבינו התנגד למחיצת ברזל בפני עולם השקר, היה לו חשוב לשמור על קשר

נמצאים במאבק, אלא שהקדושה בסוף מנצחת כי היא חזקה יותר. האמת היא הפוכה לגמרי, לא רק שהן לא מתנגדות אלא הן זועקות בכל מהותן: תתגברו עלינו, לכך נועדנו.

כאשר אדם מעורר את עצמו להתחזק ולא להתפעל ממש דבר, הכל נעשה בצורה טובה ולא מאיימת. סביבת העבודה משתנה.

כמו שיש דברים שנועדו בשביל שיתרחקו מהם, יש דברים שאפשר לנצל אותם עצמם לקדושה. מי אמר שהאינטרנט נועד בשביל לדבר שטויות? אולי כל הסיבה שלשמה הוא בא לעולם היא בשביל הקדושה, בשביל שימסרו בו שיעורי תניא? זה לא אולי, זו הסיבה האמיתית. מי שבוחר מראש להתבדל ולהימנע באופן גורף, מפספס את זה. אם מסתכלים על הכל ויודעים שיש מנהיג שמשגיח על כל פרט ומשמייים עשו ככה וזה לא 'נהיה בדברו' לפני שנים אלא ברגע זה ממש, מקבלים מבט אחר לגמרי.

כתורה מסופר על הגל שהעמיד יעקב אבינו בינו לבין חמיו לכן הארמי, גל שיפסיק ביניהם. לכאורה אם המטרה היתה להפסיק ביניהם את הקשר, למה הם לא בנו חומה שתעמד זקופה ובצורה? למה הם עשו גל? אלא הגל נעשה כדי שהם יוכלו לעבור ביניהם למטרות מסוימות. כמו שרש"י שם כותב, שרק לרעה אתה לא עובר אבל לפרמקטיא כן. כשיהודי יורד למטה לעולם הזה, הוא יודע שבדברים הגשמיים מסתתרים ניצוצות קדושה ולעיתים הניצוצות שבדברים הגשמיים גבוהים יותר מהניצוצות הרוחניים.

כדי להשיג את אותם ניצוצות גבוהים, צריך להתעסק ולעבוד עם העולם הגשמי, וכך לברר אותם. אלא שכאן ישנה דילמה, מאיפה הוא ישאב כוחות לתקן את העולם בלי לשקוע בתוכו. בשביל לחיות בניתוק מהעולם לא צריך כוחות מיוחדים, אבל בשביל הבריור הזה, לקחת את הטוב ולא להידבק ממה שלא טוב, בשביל זה צריך כוחות מיוחדים ואת הכוח לזה שאובים מעשיית 'גל', מלימוד פנימיות התורה. 'גל מעי ואביטה נפלאות מתורתך' (תהילים קיט). כשלומדים פנימיות התורה מקבלים את הכוח הדרוש. **גל מביא לגל**.

הוא מחפש מקום שבו יוכל לשתות ולפתע עובר 'אוטו גלידה' ומוכר לו פחית שתייה, ברגע כזה צריך להסביר לילד: הקב"ה ראה איך שאתה צמא, אז הוא סיבב ככה את הדברים שהנהג של המכוננית שהיה יכול לפנות גם לרחוב אחר, ירצה פתאום לנסוע לכיוון שלך כדי שאתה תשתה ובשביל שתברך 'שהכל נהיה בדברו' ברחובה של עיר. ככה חי אדם שלומד חסידות.

בלי חסידות, יהודי אמנם יודע שהקב"ה ברא את העולם לפני אלפי שנים והמטרה של הבריאה היתה, כמו שכתוב, בשביל ישראל ובשביל התורה שנקראו "ראשית". אבל מה לעשות, אמנם זו היתה הכוונה והמטרה, אבל עבר מאז זמן רב ועולם כמנהגו נוהג, **ישנם חוקי הטבע ויש גם פיתויים וניסיונות שקשה להתמודד מולם. העולם והאלוקות נתפסים אצלו כשני דברים עם קשר רופף**.

אבל כאשר יהודי מגיע להתוועדות חסידית, הוא שומע שבריאת העולם היא לא משהו ששייך לעבר. הקב"ה מחיה וממהווה את העולם בכל רגע ורגע, ממש הרגע נאמר "יהי אור" ו"יהי רקיע", העולם כולו הוא יצירה אלוקית ולכן לא שייך שיהיה בעולם דבר שמנגד לאלוקות. הוא תופס את הפיתויים והניסיונות בצורה שונה לגמרי, ולא כדבר מאיים שצריך להתבדל ולהימנע ממנו. הכל - כולל כל הטכנולוגיה שבעולם - נברא ברגע זה ממש בשביל התורה ובשביל ישראל. אלא מה, צריך לדעת איך לנצל את הדברים האלה נכון. ומדברים גרועים צריך להתרחק, הם נוצרו בשביל שיהודי יתגבר עליהם.

כל התנגדות מעוררת כוחות פנימיים וחזקים יותר. ככל שהיצר הרע של יהודי מפתה אותו יותר, מתעוררים בו כוחות פנימיים ועמוקים בנפש. הקב"ה סידר את הדברים ככה, כי הוא רוצה שיהודי יעבוד אותו ויהיה קשור אליו לא רק באמצעות כוחות חיצוניים אלא גם בכוחות פנימיים ועמוקים, לכן הוא מייצר לנו ניסיונות.

כשמסתכלים בצורה כזו על פיתויים, הדברים מתנהלים לגמרי אחרת. כאן רואים בפיתוי עצמו את המהות הפנימית שלו, את היותו חלק מרצון וכוונת הקב"ה וסיבת קיומו היא בשביל שיתגברו עליו. מי שלא למד חסידות עלול לחשוב שכביכול יש את הקב"ה ואת הקליפות וסטרא אחרא והם

ישנם כאלה שרוצים להימנע מכל הגשמיים הגסה שהעולם הזה מציע, הם לא רוצים לזהם את הנשמה שלהם, ולכן הם בוחרים לבדל את עצמם מהעולם ולהתנתק. אבל אי אפשר לחיות בלי אוכל, אז אוכלים בשביל להתקיים. וכדי שיהיה אוכל, צריך קודם כל להתפרנס ולהשיג כסף, וכסף משיגים על ידי שעובדים ועושים עסקים... אז להתבדל לגמרי מהעולם בלתי אפשרי, אלא מה, הם משתדלים להתעסק רק כמה שצריך ומוכרח. ישנה גישה אחרת שלא בוחרת בדרך ההתבדלות, אלא רואה את הדברים שיש לעולם להציע באור חיובי.

שתי הגישות האלו נובעות מתפיסות עמוקות: הראשונה, המתבדלת, גורסת את דברי המשנה באבות (ב, יב) "כל מעשיך יהיו לשם שמיים". היא לא מוצאת טעם בפעולה שאינה מכוונת למצווה, היא לא מתעניינת בעולם הזה אלא רואה בו כר נרחב לפעולה. יהודי שזוהי תפיסת עולמו, עושה עסקים ומשתמש ברווחיו למטרות טובות, הוא נותן צדקה בשופי ובזכות הכסף יש לו יותר פנאי ללמוד תורה בהרחבת הדעת. אבל אם נתבונן באופי המסחר עצמו ובצורה שבה הוא נעשה, לא נראה שום הבדל בין איך שהיהודי עוסק במסחר לבין גוי שעושה זאת.

אולי זה יישמע מוזר, אבל מי שעושה הכל לשם שמיים, אינו רואה בעולם עצמו גילוי של הקדוש ברוך הוא. לכן הוא דוגל בהתרחקות.

דרך החסידות היא הדרך השנייה, והיא דבקה בפסוק (משלי ג, ו) "בכל דרכיך דעהו". בדרך עצמה מרגישים את הקדוש ברוך הוא. בשעה שאדם עומד באמצעו של עולם מגושם, הוא מרגיש בכל ההתעסקות שלו את יד הקב"ה. אם בדיוק מגיע אדם מסוים למקום ולזמן הנכונים ודברים פתאום מסתדרים, הוא מתחיל לחשוב מה קרה כאן. זה אמנם לא נס ממש, אבל הוא רואה איך שהקב"ה משגיח על כל פרט ופרט ומסבב את הדברים דווקא בצורה הזו.

הרבי מלובאוויטש הדגים פעם איך לחנך ילד קטן לחשוב בצורה כזאת (ואולי דרך הדוגמה יצליח כל אחד לחנך את עצמו, הרי כל אחד מאיתנו הוא ילד קטן בהרבה מבונים). **כשילד יהודי הולך ברחוב ופתאום הוא נהיה צמא**,

המלך בשדה, ווארתם?

ספרי העיון והתפילה של ספריית בית אל
תרגישו אחר

אשור & more

תפילות החגים שלי

אבי פרידמן
המחזור הראשון של כל ילד וילדה הרוצים להשתתף בתפילה כמו גדולים. מלווה בעיצובי פלסטלינה צבעוניים ומקסימים המקרבים ומחברים את הילדים לחווית התפילה.

סליחות ארץ ישראל

עסח רבני צהר

סליחות רינת ישראל

כריכה קשה | רכה
עסח ספרד

כל מחזורי רינת ישראל

ספרד | אשכנז
עם אפשרות להטבעת שם

שווה לכל נפש

הרב משה שילת | מעיינותיך רעיונות מלהיבים מאוצרות החסידות בשפה ידידותית, על חגי ומועדי השנה והערך המוסף שמעניקים לכל ימי השנה.

המועדים בהלכה

הרב שלמה יוסף זיוון
היסודות ההלכתיים של כל מועד וחג שרשיהם ומקורותיהם של עיקרי דיניהם ומנהגיהם בחז"ל, גאונים ופוסקים, ראשונים ואחרונים.

חודה של מחט

דניאל טרופר
מחשבות על משמעותה של תקופת הימים הנוראים לאדם המודרני מזווית ראייה מקורית ועכשווית

הזמן הפנימי

הרי גיטבורג
זמני השעה לאור הקבלה והחסידות

הכתיב משלוח עוז היום באתר ספריית בית אל

להשיג כרשתות ובחניות
הספרים המבחרות

1-801-700-201

www.beitel.co.il

חנות ההוצאה: רח' בית הדפוס 6, ירושלים 02-6427117

ספריית בית אל

יש לך שאלה בעבודת ה' סמס ל-
054-4530951

נפשי בשאלתי

הרב יהושע שפירא, ראש ישיבת רמת גן

למה אנחנו מבקשים
לשאת חן "בעיני אלוקים
ואדם"?

אני מניח שהשאלה נוגעת רק לחלק של בני האדם, כי הרי ודאי שלשאת חן בעיני אלוקים זהו עיקר עבודת השם... אמנם המושג נשיאת חן' כלפיו יתברך אינה דומה לנשיאת חן' אנושי, מפני שאצלו אין גוף ולא דמות הגוף. ובכל זאת, נשאנו חן בעיניו יתברך, ומרוב אהבתו הגדולה אלינו זכינו שנשיאת החן שלנו בעיניו, ביחוד כשהיא מתגברת על ידי עשיית רצונו יתברך והדבקות בו, היא מעלה עלינו על הכל.

אמנם, אין הכוונה שעל עובדי ה' להתנתק מן העולם. דווקא מפני האמת הגדולה שהתורה והמצוות פועלות נשיאת חן לפניו יתברך, ראוי שהן תעשינה באופן שיאיר לכל העולם כולו בדרך כזו שהכל יכירו את מעלתן הנשגבה. לכן אנו מבקשים שיהיו הדברים האלווקיים שבידינו נושאים חן גם בעיני האדם, כדי שכולם יהיו מוארים מהאור האלוקי, ונוכח גם אנחנו להיות שותפים בהפצת אותו האור.

איך זה שבתורה יש עונש מוות
אם היא דוגלת בתיקון ובתשובה?

אנחנו דור של תשובה ששב לארץ ישראל ולמקום השראת השכינה. ובתור שכזה, מעלת התשובה גדולה ונשגבה ומאירה בנו יותר מכל הדורות הקודמים. ומפני שאנחנו כל כך קשורים למעלת התשובה, כששאלות כאלה עולות מתוכנו זהו סימן טוב לנו. לא בכדי בדור הזה אכן אין עונש מוות בפועל, ובאמת גם מי שחטא חטאים חמורים מאוד מתקן הכל על ידי תשובה. ובפרט הדריכו רבותינו שתהיה בדור הזה תשובה מאהבה דווקא, ובאופן שזדונות נהפכים לזכויות.

יחד עם זאת, מובן שיש מצבי קיצון שבהם התשובה צריכה לבוא עם תיקון בפועל. ולכן כשהיו מוציאים אדם להריגה בימיהם, וגם זאת לעיתים נדירות מאוד, היו בית הדין אומרים לו להתוודות תחילה על חטאו מפני שהמיתה תיקון היא לו, ולא נקמה. באותם חטאים קיצוניים, האדם זקוק לסיוע בית הדין כדי לתקן אותם באופן המדויק. הדבר נכון גם בדורנו במצוות שבין אדם לחברו, כמו השבת גזלה.

אשרינו שאנו בדור שהכל מתוקן על ידי תשובה, והקדוש ברוך הוא מאיר לנו את הדרך בה נוכל להפוך את כל זדונותינו לזכויות.

מה עושים כדי לא להיגרר
כשנמצאים במקום שיש בו
תרבות חול חזקה שגוררת
אותי?

הרבי מלובביץ' היה מביא בהקשר הזה מימרא של חז"ל בעניין הלכות הגעלת כלים, "איידי דטריד למפלט - לא בלע". כלומר שכשמכשירים כלי, הוא לא בולע חזרה את האיסור שנפלט ממנו מפני שהוא ממשיך להיות "טרוד", כביכול, לפלוט. ומתוך כך היתה הוראתו לכל שלוחיו: מתוך שאתה תהיה טרוד להשפיע, לא תהיה מושפע. בלשון אחרת היו אומרים בשם חותנו, אדמו"ר הרי"צ, "חסיד יוצר סביבה". כלומר, הוא בעל דמות כזו שבכל מקום אליו הוא מגיע הוא מייצר חום יהודי ובונה את האטמוספירה החברתית, ולא עסוק בלשאול איך אני אסתדר באווירה הבעייתית שסביבי. מפני שאת האווירה והתרבות אני אמור לייצר.

ואם זה קשה? אז מתעצמים במסירות ומוציאים מתוכנו כפלי כפליים של חום ולהב כדי ליצור אטמוספירה של אור אלוקי שמבקש להאיר גם במקומות של חשכה מעובה; מלמדים תורה, מדברים דיבורים של אמונה וקדושה, מברכים בקול ועוד ועוד. זוהי הדרך שבה ניצור את סביבתנו.

ת.ד. 52589 רמת גן < עורך: אהרונ ברגשטיין > העלון טעון גניזה
לתגובות ויצירת קשר 052-4061065 • info@qarov.org קרוב אליך • לפרסום: 052-525-4051

קרוב אליך
עלון שבועי לעבודת השם בדרך החסידות

*הרכישה תדווח בשם הקונה לרשות המיסים ובכפוף לתנאי המבצע החברה תשלם את המס עבור הקונה.

הבנייה בעיצומה והגיע הזמן שאתם תרכשו את דירת ההשקעת שלכם. במרחק חמש דקות מכביש שש, 35 דקות לתל אביב ברכבת, עם קהילה צומחת לציבור הדתי, **כרמי גת** היא הבחירה הנכונה עבורכם לנכס מניב. קבוצת רכישה ליחידות דיוור של שלושה, ארבעה וחמישה חדרים, דירות-גן ופנטהאוס החל מ-899,000 ש"ח. **כניסה לפנטקוונז בעוד שנה.**

הבנייה בעיצומה! תקן בניה ירוקה!

באמונה | פרטים נוספים: 1700-500-555 | bemuna.co.il